

LEVE AKP (m-l)!

"RØDT MILJØ"?

Vi i Suf(m-l) er glade og stolte over at Arbeidernes Kommunistparti (m-l) nå er oppretta. — Hva betyr så partistiftelsen for Suf (m-l)?

For det første: Også her på Universitetet, både blant de ansatte og studentene, er AKP (m-l) den ledene marxist-leninistiske organisasjonen. Det er først og fremst AKP (m-l) som har til oppgave å føre ut en kommunistisk politikk for å utvikle en slagkraftig enhet i kampen for de dagsaktuelle krava, og å vise veien fram mot et sosialistisk Norge.

Stiftelsen av partiet gjør at Suf (m-l) nå kan ta fatt på viktige oppgaver som vi før måtte la ligge. Vi skal nevne noen:

- Vi vil dra flest mulig studenter med på seminarer som tar opp sentrale problemer i pensum. Hensikten er både å styrke grepet om faget med sikte på eksamen og å utvikle en fagkritikk med den dialektiske materialismen som utgangspunkt. (Se inne i avisa).

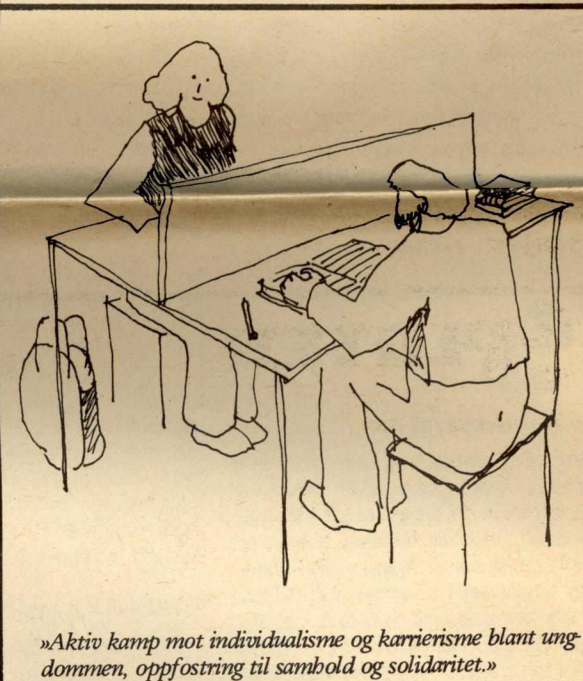
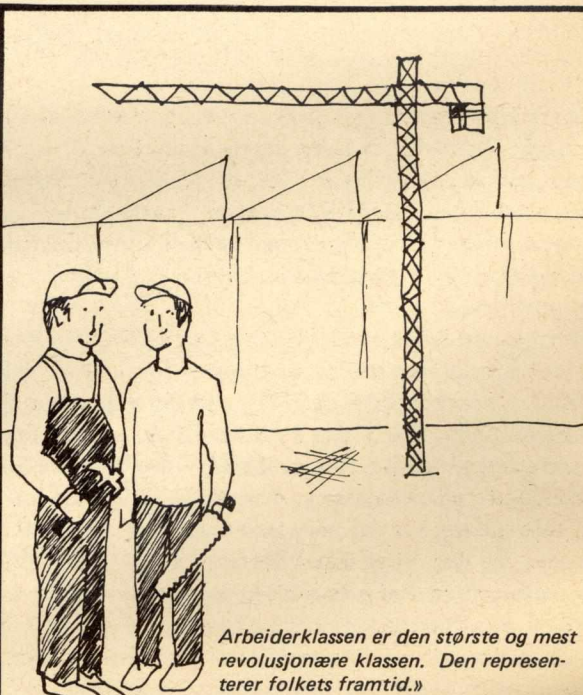
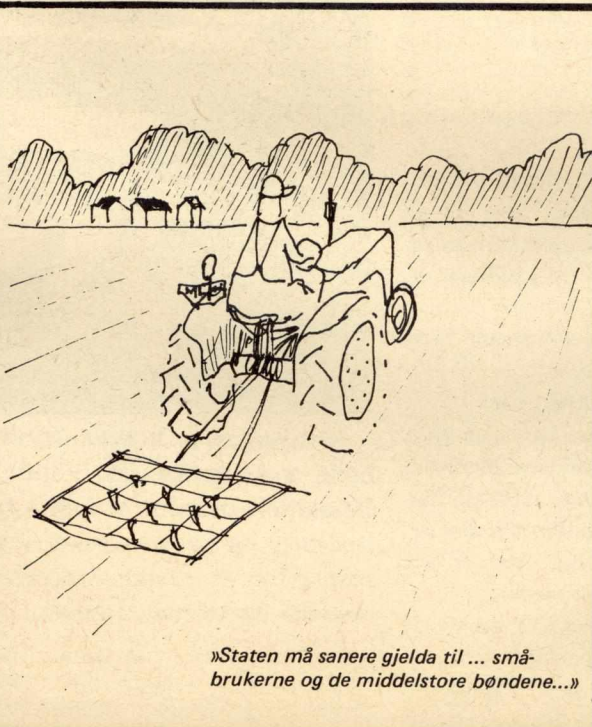
- Vi vil prøve å arrangere røde fester, hytteturer og trimgrupper (på sosialøkonomi meldte 80 stk. seg på). Hvorfor? For å skape et rødt og trivelig miljø i de ellers triste og overfylte betongklossene vi trækker i til daglig.

- Vi vil skape et ungdomsforbund der et stort antall medlemmer deltar aktivt på masse ulike områder — arbeid i de forskjellige frontene, med faget, idretten, teater, film, musikk o.l.

Vi vil skolere oss og mange andre i marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning for på den måten stå best mulig rusta i kampen for ungdommens interesser — og for å fostre riktig mange aktive kommunister til AKP (m-l)! En ny studie-sirkel for studenter er under arbeid og vi er også innstilt på å ta opp mer spesielle emner som Stalin, populisme, trotskisme osv.

Skal vi kunne nå de dristige måla vi har satt oss, trenger vi både ideer og kritikk fra andre folk. Vi har ingen patentløsning. Vi oppfordrer alle sympatisører å kontakte oss og si hva slags ungdomsforbund de mener SUF (m-l) bør være.

(Sitatene er henta fra det foreløpige partiprogrammet som MLG ga ut)

SFU'er: Enhet må til

Har du noen tro på AKP(m-l)? Oppbrudd spør ei jente som er medlem i et lokallag av Sosialistisk Folkepartis Ungdom.

»Hah! Dere som tidligere boikotta alle valg! Nå ender dere nok som sosialdemokrater dere og».

Nå bare hetser du — hva mener du virkelig?

»Ærlig talt så syns jeg det er litt for tidlig å uttale seg. Bare tida kan vise om AKP(m-l) kan bli et alternativ til SF. NKP regner jeg ikke med. Men det er vel en fare for at alle småpartiene på venstresida vil føre til en oppsplitting av stemmene. Det kan ødelegge mulighetene for flest mulig nei-stemmer på Stortinget.»

Hvordan stiller du deg til AKP(m-l)s forslag om en valgfront, nettopp for å unngå oppsplitting? Er det ikke slik i dag at verken SF, NKP, eller AKP(m-l) aleine kan samle venstresida?

»Jo, jeg er enig med deg i det. Men jeg forstår godt at Gustavsen er redd for å tape stemmer dersom SF samarbeider med ml-bevegelsen. Folk har SUF-skrekk.»

Tror du virkelig en valgallianse basert på f.eks. Nei til EEC, vekk med matmomsen, for 50 miles fiske-rigrense og støtte til Vietnams folk, vil skremme folk fordi AKP(m-l) er med? Dessuten: Du later til å tilhøre venstrefløyen i SF. Er det

ikke på tide at dere får slutt på at Gustavsen lar Gallup bestemme SFs politikk med sikte på kortsiktig valggevinst for partiet SF? Er det ikke på tide å kutte partisjåvismen og tenke på Hvilken strategisk betydning en valgfront kan ha?

»Ja, jeg er i grunnen enig med deg i det. Det er klart at det er mange både i SF og SFU som ikke er enige med Gustavsen når det gjelder et samarbeid mellom SF AKP(m-l), NKP og AIK. Ingenting ville være bedre enn en full samling av venstresida. Men jeg understreker at jeg uttaler meg som enkeltperson, ikke på vegne av SF/SFU.

FORLOVA PÅ CHATEAU

Er det god tone å gå aleine på Kjeller'n i Chateau Neuf for å more seg litt dersom en er forlova?

Mange gutter mener tydeligvis nei. Ei jente forteller til redaksjonen i Oppbrudd at en kveld hun var i Kjeller'n sammen med noen venninner, to ganger ble forsøkt sjekka. Begge gangene bød en gutt opp til dans og var svært så hyggelig til han oppdaga at jenta hadde ring. Skuffelsen var kanskje forståelig nok i hans tilfelle, men den moralen begge guttene etter tur uttrykte er vel mer tvilsom. »Nei, det å gå på Kroa aleine når en har fast følge, det passer seg ikke. Det er dårlig gjort mot gutten og for jenta sin del er det bare å friste skjebnen.»

Oppbrudd utgis av SUF(m-l)s studentlag
Ansvarlig redaktør: Brita Hunskaar
Redaksjonens adresse: Postboks 115
Blindern, Oslo 3

Støtteabonnement på Oppbrudd
koster kr. 20,-. Abonnementspenger
betales over postgiro nr. 20 41 88
talongen merkes »Abonnement Opp-
brudd».

Når smeller det?

FAG ER POLITIKK

— derfor røde seminarer

Oppblomstringa av fagkritikken — igangsettelsen av fagkritiske seminarer på mange institutter, er ingen ide fra himmelen.

Den har materielle årsaker. Og vi trenger den! Statens politikk overfor Universitetet har rasjonalisert bort mye undervisning — stadig færre lærere pr. student har forverra mulighetene både for studentene å søke veiledning hos faglærer og satt lærerne ute av stand til å kunne gi skikkelig individuell hjelp.

Det å kunne fordype seg litt i faget, gå ut over rammene av pensum, lære litt mer enn det som står der er et behov for de fleste studenter.

Dette synes vi er viktig og riktig, men det er langt fra tilstrekkelig!

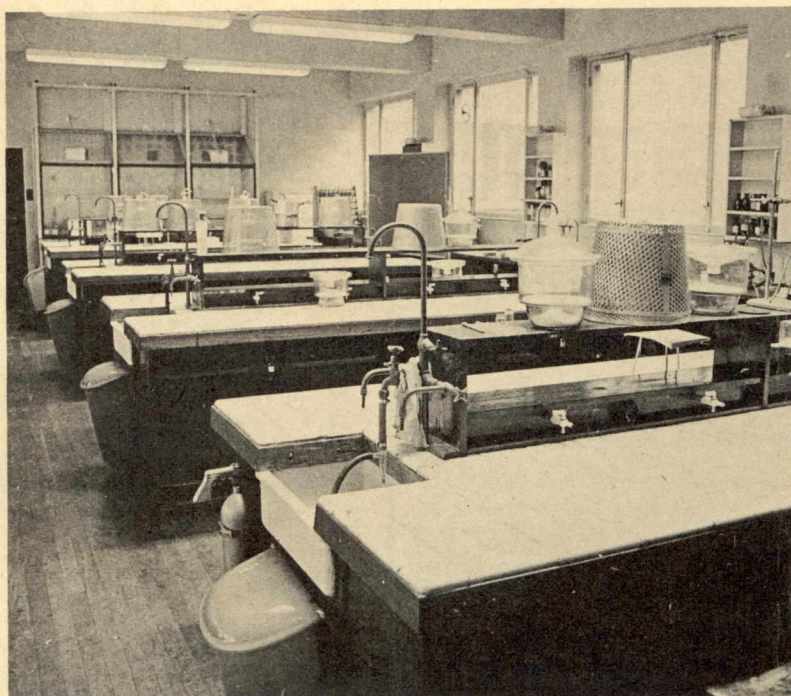
Universitetene har i dag i all hovedsak to funksjoner: Den ene er å utdanne høyt kvalifisert arbeidskraft — den andre er å produsere ideologi. Universitetet som ideologi-producent. Vi vil spørre: hva slags ideologi? En kan fordype seg i et fag, men ikke uten å rette søkelyset mot *innholdet* og *rammen* for det. Vi er ikke tilhengere av borgerlig idealisme! Men er det ikke nettopp den som preger veldig mye av pensum og undervisning?

Vi vil spre kjennskapet til den dialektiske og historiske materialismen!

Vi vil avsløre det syn på vitenskapen som setter vitenskapen »på siden av» klassekampen — det syn som hevder vitenskapens »apolitiske», »objektive» og »verdifulle» karakter. Det finnes ingen slik vitenskap. Vitenskapen i et klasesamfunn tjener og må tjene en klases interesser!

Marxist-leninister har tatt initiativet til seminarer der en kan utvikle forståelsen for faget og vitenskapen. Seminarene har dobbelt viktighet: — det er steder hvor studenter kan knytte kontakter, skape miljøer og i fellesskap studere fag — og det er steder hvor en kan anvende en metode som setter faget og vitenskapen inn i en samfunnsmessig/politisk sammenheng.

Bli med på seminarene og utvikl analyser av pensum og fag utifra dagens virkelighet! — Alle sammen!

»Bruksmessig kondemnabelt», »sikkerhetsmessig uforsvarlig, både med tanke på brann-, røyk-, gass- og eksplosjonsfare» Uttalelsen ovenfor er henta fra en rapport som Yrkeshygienisk Institutt og brannvesenet høsten -71 ga om Fysikkbygget, der storparten av fysikk-undervisninga, og laboratoriekurs i kjemi, medisin og farmasi, foregår i dag.

Det heter videre i uttalelsen (om brannsikring): »Begge piper fra fyrhuset i østfløyen er overbelastet og har en overflatetemperatur mot treverk som langt overskrider brannforskrifter. Østre pipe er nå sprukket gjennom samtlige etasjer.

Alle gulv og korridorgulv i østfløyen samt i to etasjer i vestfløyen er av trekonstruksjon som rommer strøm/gass/vann-tilførsler samt soilrør. Kjemikalier og hyppige vannlekkasjer har i tidens løp angrepet opplegget, som dels er skiftet der adgangen har vært

mulig, dels oppviser fortsatte defekter. Brannskillevegger under gulvene er gjennomhugget etter reparasjonsarbeid gjennom tidene. Åpningen gir anledning til store falskluft-sirkulasjoner og representerer overhengende brannspredningsrisiko, så vel horisontalt som vertikalt. Gjennomføring av åpningene vil på en annen side bevirke ukontrollert gass-eksplosjonsfare fra lekkasjer i de kondemnablene gassrør. Østfløyen blir av branntilsynet betraktet som særdeles bekymringsfull».

FRAMTIDIGE VERNELEDERE

Og under slike forhold skal folk som seinere skal stå ansvarlig for miljøvernarbeid på mange arbeidsplasser, få sin utdanning. K. Wulfert ved Yrkeshygienisk Institutt sier det slik: »(Nettopp) denne gruppe av ungdommer som siden i yrkeslivet og læreranstalter skal stå ansvarlig ... for sikkerheten av de ansatte i tusenvis av arbeidsplasser, må pga. de forhold de selv arbeider under, få inntrykk av at risiko for kjemisk betingede skader, påvirkninger, branner, eksplosjoner etc. er intet å bry seg om.»

HVA MÅ GJØRES?

På realfagsallmannamøte 21/2-73 ble det enstemmig vedtatt bl.a.: »Laboratoriene i Fysikkbygget må ikke nedlegges. Vi må gjøre alt vi kan for å få bevilgningen over 1974-budsjettet til en »VAT» ombygging av Fysikkbygget... Underskriftskampanjen (som FSF tok initiativ til) for ombygging må videreføres. Alle oppfordres til å delta i innsamlingen. Vi skal sende delegasjoner, sammensatt av representanter fra Moderat Gruppe, Radikal Realister og FSF til departementet for å levere underskriftene».

Over til neste side

PLATER

— mer eller mindre progressive

Lars Klevstrand: til dere

Det er først og fremst den folkelige stilen som gjør plata til Lars så sterk. »Oppgjør» og »Mestere» med tekst av Rudolf Nilsen er fine lytte-skiver. Eggens »Baksideviser» finns det fire av på plata. Lars tar seg av dem på en lett og fin måte. Et par Proysen-viser er med, »Griskokktrøsta» styrker også den utmerkede plata.

Gode gamle Cornelis Vreeswijk

fikk gitt ut ei plate før han forsvant til søstra si i Holland for å rekke seg. Alkoholen har vært hardt på han som menneske i de siste år, men den siste plata er likevel god. »Svarta och röda visor» er nok et eksempel på Cornelis sans for å uttrykke menneskelig varme og følelser. Han gjør også et forsøk på å mane til kamp i visa »Avanti popolo», men det blir bare så altfor svakt. LP'en er lagd i samarbeid med Lars Forsell, som står for en god del av tekstene. Ellers er Monica Tørnell, som Cornelis har spådd stor karriere, med i ei vise om Jenny Jansson, som etter min mening er meget bra.

Det blir jo som alltid litt for mye piker, vin og sang, når Cornelis

slipper seg løs. I alt stresset rundt oss er likevel plata avslappende å lytte til. En må bare være klar over svakhetene med hans tekster som også kommer til syne i praksis med hensyn på hans livsstil.

Ole Paus har utgitt en ny LP

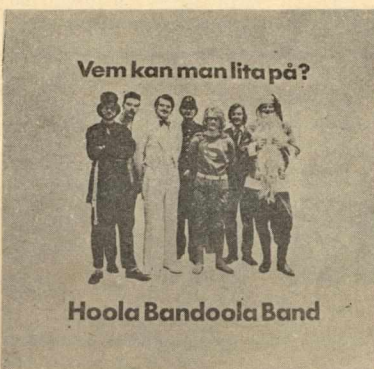
Jeg synes imidlertid den forrige var bedre. Der kom hans lyriske sans bedre fram og plata hadde mye sterkere innhold, som f.eks. menneskelig ensomhet og storby-menneskets kamp for et fotfeste i strømmen. Musikalsk er den nye plata derimot bedre. Han har med seg »Garman» (folk fra gamle Pussycats). Visene på denne plata viser også Ole Paus' sans for å oppdage og uttrykke i viser tingene omkring seg. De innholdsløse visene på plata, må etter min mening sees på som et tilbakeskritt. Håper han neste gang har fått opp den knyttede neven av lomma og vet hvem han skal sette inn slagene mot.

Contact — Utmarker

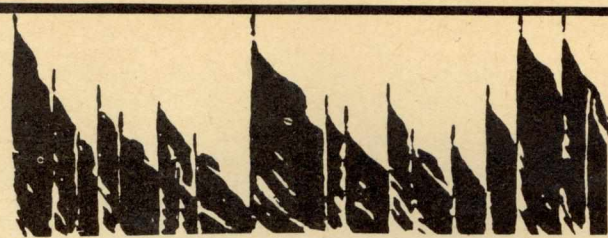
Det synes for meg at svenskene ennå ligger et hakk foran oss når det gjelder progressive grupper. Contact's siste LP er musikalsk sett

meget god. Spesielt »Fyrvektarns dotter» og »Margareta Roren» er gode, da tekstene også sier riktig mye. Deres egenartede stil ligger mye i bruk av fele og trekkspill sammen med elektriske gitarer, trommer og blåseinstrumenter. Jeg synes allikevel visene taler mest for seg sjøl, derfor vil jeg bare anbefale folk å anskaffe den.

Hoola Bandoola Band:
Vem kan man lita på

Her har vi en kjempegod gruppe. De trenger gjennom den store politiske arena og klarer å komme ned til den enkelte. De står foran med klar politisk holdning. Det er svindelen og råttenskapen i kapitalismen de tar for seg, og det har de fått fram på en original måte med fine musikalske arrangementer. I visa »Vem kan man lita på» er det som du ser et lite forundret barn stå og lytte til en masse fine ord, men finner ut at det ikke stemmer med virkeligheten. Da musikken i tillegg er av høyeste kvalitet, er dette den sterkeste plata på markedet i øyeblikket etter min mening. Den bør få plass i platestativet.

hysj! -valg

»Fram for hemmelige valg — stem urnevalg» lyder det fra DKSf/DSM. Styrking av demokratiet og nei til elitedominans er også dogmer det Minerv'ske talekor opererer med.

Fram for hysj-hysj — ikke-si-hva-du-mener-linja. Det du gjør av politiske handlinger er noe du ikke bør snakke høyt om — for gjør du det kan det føre til en politisering av Universitetsmiljøet. Og sånt noe kan vi ikke ha noe av.

Nei, her på Universitetet må vi være snille og stille og lære det som skal læres (og det finner du i pensumlistene) — så kan vi ta eksamener og bli gode samfunnsborgere!

Ja til hemmelige valg og nei til politisering — er linja til DKSf for å styrke demokratiet (unnskyld oss, DKSf har ikke linjer, de har demokrati — altså: dette er resultatet av demokratiet i DKSf).

Jo da, det er vanskelig å få allmannamøtene til å blomstre opp og summe av tusener ivrige bier (debattanter) — men blir det noe bedre demokrati om alle holdt kjeft og utviklet seg på enerom (hybel, dass, loftsbod etc.)?

Videre, og utviklet seg til ... hvaforne?

Og da griper en seg i tanken om et demokrati a la BKSf: tjuetusen amøber som formes og omformes i »samfundets støbeskje» — tjuetusen stumme østers som står der med et stykke papir som skaltes og valtes med etter (noens) behov.

Vi ser konturene av DKSf's demokratiske studentflokk og drømmeslott: en rekke med passive, sløve, apolitiske individer, med eller uten papirlappen i handa — vis det magiske tegn! — og vi forstår at DKSf's demokrati i all sin hemmelighet og avpolitisering bare er en taktisk manøvre som skal lure folk inn i Den Konservative Studenterforening/Transcendental Meditation Society.

Og vi for vår del? Ja vi er vel taktikkere vi også, vi som tilogmed vil at alle skal være aktive — la alle delta i det politiske liv og være med på blant annet å bestemme utviklinga av Universitetet og samfunnet.

Akk ja ...

FAGKRITIKKEN BLOMSTRER

Rundt om på instituttene har medlemmer av Suf (m-l) tatt initiativer til fagkritiske seminarer for studenter. Vi tror at en kollektiv arbeidsstil gir bedre eksamensresultater og at bare organisert seminarvirksomhet kan gjøre det klart hva som er reaksjonsnært og hva som er progressivt i pensum.

NORDISK INSTITUTT

På norsk har noen ml'ere tatt initiativet til seminaret »Marxisme og Litteratur». Hensikten er å utfylle den snau pensumgjennomgåelsen i faget og å anvende den materialistiske og dialektiske metode på litteraturen.

— Vi spør en av initiativtakerne om hvordan et marxistisk litteratursyn skiller seg fra et borgerlig.

»Allment og forenkla kan en si at vi legger den overveiende vekt i vurderinga av et verk på dets sosiale funksjon, mens en tradisjonell metode ofte henger seg opp i estetiske vurderinger og bygger analysen på et positivistisk historiesyn. Ta Bj. Bjørnsons »Synnøve Solbakken» som eksempel. Hovedtema i boka blir sagt å være striden mellom det gode og det onde i mennesket. Dette benekter vi ikke — men det vi finner mest interessant ved boka er at den er den første norske romanen som skildrer bonden uten en ovenfra og nedad holdning. Bjørnson tar derfor objektivt sett riktig klassestandpunkt i hovedmotsigelsen på den tida, motsigelsen mellom bondene og embedsmennene.»

Tar seminaret bare opp enkeltverk?

»Nei, vi har tatt med en del tema deltakerne hadde interesse av, såleis har vi gått igjennom en del marxistisk litteratur-teori og har sett på gammelnorsk-pensumet i lys av Olgeirsons bok »Fra Ættesamfunn til klassestat».

Videre planer?

»Vi kommer til å ta for oss problemet om hvorfor noen tok til å skrive ny-romantikk i 90-åra. Vi skal gå Hamsun etter i sømmene og se om hans reaksjonære politiske holdning har satt spor etter seg i diktinga hans. Vi håper å få konfrontere en nålevende forfatter med det vi har kommet fram til på seminaret.

Må en følge hele seminaret for å få tråden i det?

»Det er sjølsagt en fordel, men folk som føler seg for pressa faglig til å gå hver gang, er velkomne når det er noe de er spesielt interessert i. Emnet for hver gang blir slått opp. Dessuten har vi tenkt å gi ut et resyme som alle kan lese, når seminaret er avslutta.»

Vi spør en av deltakerne, ei jente på norsk grunnfag —

Hvorfor begynte du på dette seminaret?

»Fordi vi i den vanlige undervisninga får liten trening i å se faget i politisk sammenheng, sjøl om vi på grunnfagsgruppa vår er heldig og har en ganske progressiv lærer.»

Seminaret er åpent for alle, men tror du det frister andre enn de som regner seg som sosialister?

»Noen tenker kanskje at det er de SUF'erne som er ute og går igjen for å »frelse» folk. Men seminaret burde interessere enda flere. Det tar opp verker i pensum grundigere enn på grunnfagsgruppene.»

SOSIALØKONOMISK INSTITUTT

På Sosialøkonomisk Institutt deltar til sammen ca. 45 studenter fordelt på 2 grunnleggende og 1 viderekommende seminar i marxistisk økonomi. Oppbrudd blir fortalt at aktivitetsnivået er høyt — mange har noe å si, motsigelser dukker stadig opp og diskusjonene går lenge. I forbindelse med Marx sin verditeori oppstod det f.eks. en svær diskusjon om olja i Nordsjøen. Har denne olja noen verdi slik den ligger i dag? Marxister mener nei, borgerlige økonomer ja. Ifølge Marx sin teori får olja først verdi ved at den blir tilført arbeid, dvs. at det settes inn arbeidskraft for å utvinne olja. Verdien av olja bestemmes primært av hvor mye samfunnsmessig arbeid det må til for å utvinne den. Tilbud og etterspørsel på markedet virker kun sekundært inn på prisen.

Oppbrudd spør en av seminarlederne om hva han som ml'er mener om pensum i sos.øk.

»Sosialøkonomi (i hvert fall 1. avd.) er for en stor del prega av formel og statistikk, tekniske hjelpemidler og matematikk. En får aldri noen påvisning av sosialøkonomens rolle i samfunnet, hvilke interesser disse teknikker tjener, for hvilke formål de er bestemt. Seminaret er bl.a. et forsøk på å beskrive nettopp hvordan slike tekniske ting kan brukes og brukes i en bestemt klasses interesse.»

Oppbrudd har spurt en av deltakerne om hvorfor han blei med. »På første møtet blei vi spurt om hvilken motivasjon vi hadde for å begynne, og jeg svarte som de fleste at jeg håpet at den marxistiske økonomiske teorien skulle gi meg et analyseredskap til å forstå hvilke økonomiske krefter som styrer samfunnet.»

Har seminaret svart til forventningene?

»Fordelen med et slik seminar er at de misforståelsene både jeg og andre hadde, lettere avklares gjennom diskusjon. Et seminar gjør at alle arbeider grundigere — det å lese for seg sjøl blir det sjelden så mye ut av.

En svakhet med seminaret er at det ikke alltid er like lett å anvende de marxistiske begrepene vi driver å definerer, på et konkret problem i norsk økonomi. Seminaret får litt av det abstrakte preget som det vanlige pensumet har i enda større grad. Men grunnen kan mye være at jeg etter to år på sos.øk. henger for mye fast i de skjemaene jeg har lært gjennom pensum. Marx opererer med helt andre begreper. Det går f.eks. ikk an å slå opp i Statistisk Årbok for å finne ut hvor mye merverdi som blei akkumulert i Norge i 1972!»

Kan du gi et eksempel på hvordan pensum klart skiller seg ut fra den marxistiske arbeidsverdi-teorien?

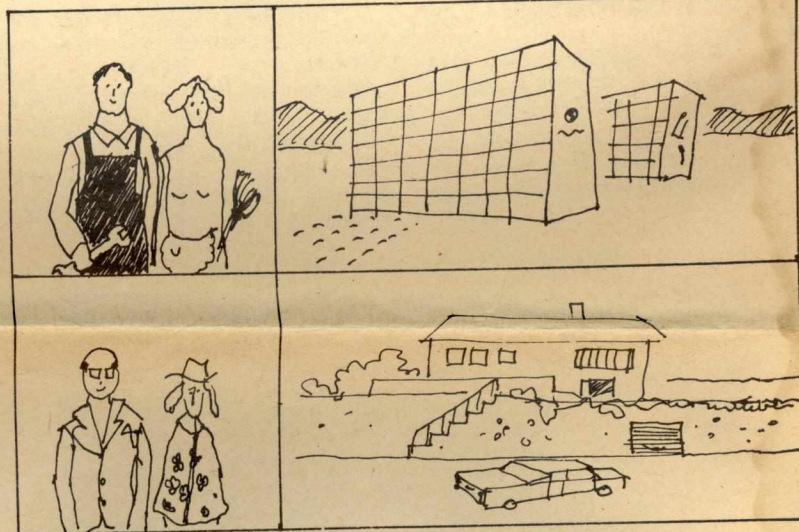
»F.eks. Preben Munthe (prof. i sos.øk. og riksmeklingsmann) sier i boka »Den økonomiske sirkulasjon» at verdiskapinga i samfunnet framkommer ved at realkapital og arbeidskraft settes inn i produksjonsprosessen. (Realkapital inkluderer både råvarer og maskiner). Man har ut fra dette lett for å skille

realkapital fra arbeidet, men Marx slår fast at realkapital bare er kapital som kapitalisten fra før har tilegna seg fra andres arbeid. Det faktum at de fleste fabrikker ved rasjonalisering og automatisering bruker stadig mer kapital til maskiner og relativt mindre til arbeids-lønninger, rokker ikke ved Marx sin teori om at det ikke kan skapes verdier uten å tilføre arbeid. Maskinene er jo laget av andre arbeidere i et anne produksjonsledd.

En annen ting er at den sosialøkonomien som vi lærer, ikke nevner ett ord om den ugjerning som kapitalisten begår mot arbeideren gjennom den utbytting som foregår. Arbeideren får jo bare en del av de verdiene han har skapt, tilbake i form av lønn.»

ARKITEKTHØGSKOLEN

På Arkitektthøgskolen avholdes en seminarrekke om boligspørsmålet. En prøver å avdekke og finne ut hvilken boligpolitikk vi har i dag i Norge, og dessuten prøver man å finne ut om marxistisk teori er anvendelig for å belyse den.

En ser på ulike aspekter i forbindelse med boligspørsmålet. Første møte var om »Klasseinnholdet i boligspørsmålet», deretter fulgte et møte om »Boligøkonomi», videre »Staten — økonomiske virkemidler», »Staten — juridiske virkemidler», »Kommunen», »Koopera-

sjonen», »Interesseorganisasjonene og deres ideologi».

De som deltar på seminarene er en relativt fast gruppe på ca. 20 stk., de aller fleste fra arkitektthøgskolen, både elever og lærere, dessuten deltar en del kriminologi-, rettsosologi- og jusstudenter.

Initiativtakerne til seminarrekken mener at det er viktig at studenter og lærere bruker sin politiske teori, ikke bare i interessekampen, men og i sitt fag.

FORTSETTELSE FRA SIDE 2

HVA SIER STUDENTENE?

Hvordan reagerer studentene på forholda i fysikkbygget? Vi hadde en kort prat med folk som holder til i bygget. De som holdt til i laboratoriene hadde store problemer — eller som en sa det: »Etter en dag på labben må jeg ta meg en dispril. Føles som en går rundt og raver.»

På spørsmål om en kjente til de undersøkelsene som er foretatt, var en typisk reaksjon: »Nei sånt får vi ikke høre noe om — det var faktisk verre enn jeg hadde trodd. Men du vet, såne saker er kostbare for staten.»

Kostbart eller ikke kostbart — alle var enige om at ombygging er tvingende nødvendig — og understrekte at i denne saka må studentene sammen med de ansatte og lærerne gå til felles aksjon.

— Hvilke aksjoner kan du tenke deg?

»For det første må flest mulig støtte opp under kravet som ble stilt i høst. Hvis forholda forverrer seg ytterligere, mener jeg at vi må nedlegge arbeidet, i form av punktstreik. Dersom oppslutninga blir stor, og resultatene lar vente på seg, må vi kanskje gå til full streik (eksamensstreik).»

»Vi har hatt aksjoner etter aksjoner — vi har ikke oppnådd så mye. Streik — hvem går det utover? Rammer det staten?»

Som vi forstår er det ulike syn på aksjonsformer, men alle vi snakket med var innstilt på å intensivere underskriftskampanjen (som fikk 1000 underskrifter på kort tid!), dessuten få til en skikkelig avslutning på den med overlevering av listene til departementet.

TL

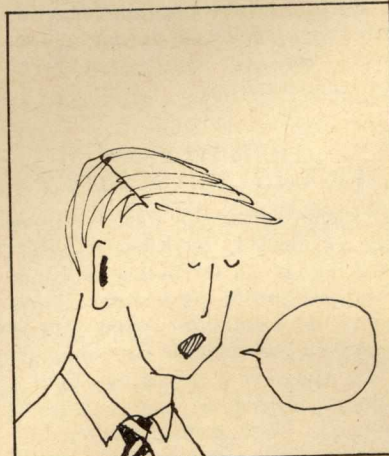
OPPOSISJON -73:

GAMMEL HJERNE-NY SVEIS

Vi leser i Minerva at Rød Front skal få kamp om makten i DNS. En gruppe enkeltpersoner har gått sammen om å »skape et samlende, demokratisk alternativ i Samfundet» under navnet opposisjon -73.

Ifølge Minerva skulle de ha gode muligheter ettersom tiden nå skulle være moden for nye ideer i »Samfundet». Dessuten er debattene der teoretiske og virkelighetsfjerne.

Vi vet ikke, men vi synes virkelig dette er mildt sagt uriktig. Bare et raskt blikk i de siste semesterprogrammene kan få en til å tro det motsatte. Riktignok har DKSF kommet med en del, om ikke teoretisk holdbare, så i hvert fall virkelighetsfjerne innlegg i debatten i DNS, men det menes vel ikke at Styret, det være seg Rød Front eller noen andre, skulle sensurere bort disse.

En påstand derimot. Minerva, er vel i groveste laget; det står (med fete typer): »Man må få en slutt på at marxist-leninistene bruker Samfundet som en melkeku for sine egne, snevre profitt-interesser, som nå utvilsomt vil bli større, idet

Partiet skal stiftes i år.» Partiet er stiftet, ganske riktig, men at DNS blir en melkeku betviler vi. Det er skralt med penger i kassa, det vet vi og det trodde vi DKSF også visste, i alle fall vet Elizabeth Stensrup det. Hun har spurt om det flere ganger i »Samfundet».

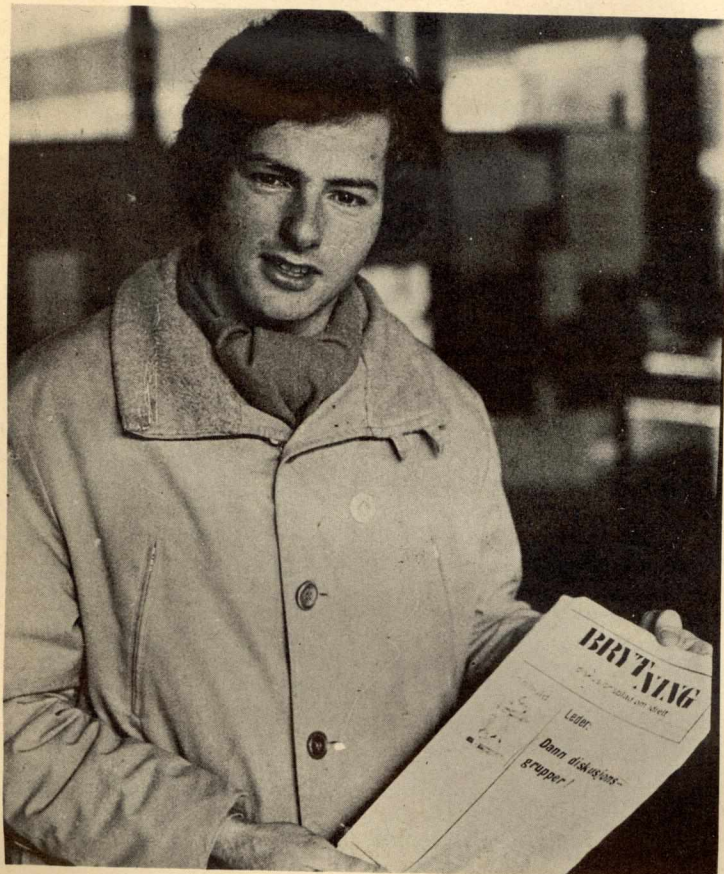
Oppbrudd har sett en løpeseddel fra Opposisjon -73 der det blir lovet at snart, snart da kommer gruppas program. Vi er ikke særlig spente, løpeseddelen lover i alle fall ikke mye. Der står det bare en del runde formuleringer på verdens problemer (krig, forfølgelse, undertrykkelse, slaveri, økokrise m.m.) og dessuten at løsningen ikke er ene og alene politisk, den ligger og i det enkelte mennesket.

Oppbrudd synes ikke dette er særlig nye ideer, tvert imot, riktig gamle er de, bare tørret støv av og satt på nye navn, men ikke mer.

„BRYTNING“

et blad for idrettsfolk.

Oppbrudd har besøkt noen idrettsfolk på Blindern som er begynt å gi ut et idrettsblad. Vi fikk et intervju med Erik som driver med langrenn og orientering i OSI.

Hva slags blad er egentlig »Brytning«?

Det er et diskusjonsblad om idrett, som skal ta opp forholdet idrett/politikk. Men »Brytning« har imidlertid utviklet seg til å ta opp idrettsfolks problemer generelt, slik at de kan diskutere og utveksle nye erfaringer.

Har du møtt noen interesse for dette bladet blant studentene på Blindern?

Sjøl har jeg mest erfaring med å selge bladet blant kamerater i langrennsgruppa. Men mange har vært interessert, på en stand fikk jeg solgt 250 eks. på et par timer, og det må en si er bra.

Hvilke problemer har så studentene på Blindern når det gjelder idrett?

Jeg kan bare nevne min særegne situasjon, i og med at jeg driver langrenn vinterstid og orientering om sommeren. Jeg har derfor ikke så stort innblikk i de plassproblemer som råder. Men erfaringer kameratene mine har gjort, viser at mosjonspartiene er fullt og helt samme dag det ble kunngjort at det skulle være slike partier. Gjelder også fotball, basket- og håndball.

Skaper plassproblemene noen motsetning mellom de aktive og mosjonistene?

Jeg vil være forsiktig med å kjøre fram noen motsigelse mellom de som driver aktivt og de som driver mer på mosjonsplan. Det er tendens til det i dag å si at masseidrett er mosjon, men jeg mener at også aktiv idrett er mosjonsidrett.

Vi har lest om stjerneidrett i »Brytning«. Vil du si noe om det?

Syns man kan dele inn idretten i 3 plan, mosjonsidrett, konkurranseidretten og den idretten som ligger på topp-plan. De som er på toppen blir ofte profesjonister — Big Business kommer inn for å gjøre stor fortjeneste på reklame osv. En får folk som støtter idretten, som bare tenker at dette skal vi gjøre penger på.

Syns du ikke venstresida i norsk politikk har latt høyrekraftene få dominere i altfor lang tid?

En kan vel si at folk fikk øynene opp for dette ved hendelsene i forbindelse med Holmenkollstafet-

ten. Da 65 % av norsk ungdom deltar i konkurranseidretten har dette stor samfunnsmessig betydning og er et viktig politisk område.

Gjør ikke proff-idretten sitt til at stadig flere folk blir sittende å se på TV eller bli tribunesittere framfor å aktivisere seg sjøl?

Det går på den grunnleggende holdning til idrett, hva skal idrett være, skal det være underholdning av noen få som skal underholde folk på linje med sirkusartister, eller skal det sees som et ledd i folkehelsen. Det må være et mål å få så mange som mulig til å drive idrett på ett eller annet plan. Konkurransesementalt helt fra begynnelsen av i idrettsklubbene gjør at mange kutter ut tidlig. Blir ikke hygge med idrett, bare stress og jag etter poenger. Ta f.eks. Roar Grønvold i EM som stilte opp tross influensa pga. at det dreide som om så mange penger for ham.

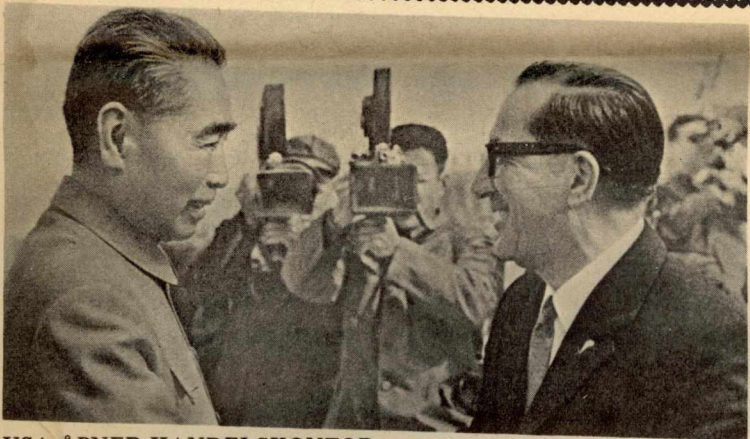

Ledelsen i mange idrettsklubber hevder at man ikke skal blande idrett og politikk. Hvordan ser du på det?

Det har i lang tid vært hevda at idretten er upolitisk, men de som skriker høyt om dette har jo også et politisk syn, og det kommer tydelig fram. Se på Norges representanter i olympiske komiteer, eller la oss ta det ferskeste: Egil Gulliksen i Friidrettsforbundet som går inn for norsk deltakelse i Sør-Afrika, det ser imidlertid ut som om idrettsfolkene sjøl takker nei, og det virker også som Bjørn Grønnes betenker seg. Ledelsen er ofte fra ytterste høyre i norsk politikk, og det kan føre til at en får passive idrettsfolk, ofte utvikler de reaksjonære standpunkter. Det at det gis så lite støtte til idretten, gjør at bare folk fra høyeste borgerskap har tid til å være ledere, og ofte har de et bein innfor monopolkapitalen i Norge.

Hva er din sluttkommentar når det gjelder arbeidet på idrettsfronten framover?

Først få folk til å diskutere problematikken—masseidrett kontra stjerneidrett, hva slags forhold her? Diskusjoner som kan interessere mange, er hva/hvem skal idretten tjene osv. En har jo eksempler fra historia på at reaksjonære har brukt idretten før i 20- og 30-åra ble hele idrettslag kollektivt meldt inn i »Samfundshjælpen» som var en streikebryter-organisasjon.

USA ÅPNER HANDELSKONTOR I PEKING

Kina og USA er blitt enige om at det skal åpnes et amerikansk handelskontor i Peking. Dermed er det tatt enda et skritt i retning av offisielle diplomatiske forbindelser mellom Kina og USA. Handelskontoret kan og vil sannsynligvis bli brukt på samme måte som det tidligere øst-tyske handelskontor her i Oslo ble brukt — før det ble opprettet diplomatiske forbindelser. Kontorene var kontaktpunkt for uformelt og uforpliktende diplomati. Noen diplomatisk forbindelse kom ikke på tale for Norge anerkjente Øst-Tyskland.

Det som hindrer diplomatisk kontakt mellom Kina og USA er bl.a. at USA ikke vil innrømme at Taiwan tilhører Kina.

ANALYSER I VEST-EUROPA OG USA

Presse, fjernsyn og radio i Vest-Europa og USA har prøvd å analysere forholdet uten særlig hell. Stort sett kommer de til konklusjoner som krever nye teorier; den ene verre enn den andre. Et eksempel, henta fra Dagbladet, torsdag 22. februar, lederen:

— »Det man nå kan forutse, er en utenrikspolitikk der de tre stormaktene ser enda mer bort fra ideologien og opererer innenfor den maktbalansen som nå er under full

utvikling. Utenrikspolitikken blir mer avideologisert enn tidligere, de tre store holder fred med hverandre, og blir mindre interessert i å kaste seg ut i støtte til politiske fraksjoner rundt om i verden som kan bringe dette balanseforholdet i fare».

Dersom denne teorien skal kunne anvendes må det bety at Kina slutter å støtte f.eks. en del frigjøringsbevegelser rundt om i verden og at Kina dermed gir sin indirekte støtte til USA-imperialismen.

Dette må være oppspinn fra ende til annen, og ville dersom det er riktig føre til nye teorier for å forklare dette igjen.

PRINSIPPER FOR KINAS UTENRIKSPOLITIKK

Feilen mange gjør når de prøver seg på analyser av Kinas utenrikspolitikk er at de betrakter Kinas utenrikspolitikk på samme måten som de betrakter tradisjonelle maktkamper mellom supermakter.

De glemmer å ta utgangspunkt i Kinas prinsipper for utenrikspolitikk. Disse prinsippene er formulert slik:

1. å utvikle vennskapelige forbindelser basert på gjensidig hjelp og samarbeid med sosialistiske land etter den proletære internasjonalsismen.
2. å støtte og bistå alle undertrykte

folk og nasjoner i deres revolusjonære kamp mot imperialismen.

3. å etterstrebe fredelig sameksistens med land med andre samfunnssystem på grunnlag av de fem prinsippene (respekt for hverandres territorielle suverenitet, gjensidig ikke-aggresjon, ikke-innblanding i hverandres indre anliggender, lik status og gjensidig fordel, fredelig sameksistens) og kjempe mot imperialismens angrep og krigspolitikk.

ER DETTE NYE TONER?

Fredelig sameksistens er å erkjenne at det finnes stater med ulikt samfunnssystem i verden og at disse er nødt til å leve fredelig side ved side. Selv om Kina er et sosialistisk land og vil bidra til at sosialismen seirer over hele verden, så sier marxismen-leninismen at revolusjon ikke kan eksporteres, den må gjennomføres av folket sjøl i de ulike land.

Den fredelige sameksistensen er ikke noen ny politikk. Mao Tsetung la den fram allerede i 1949: »Samtidig vil vi i hele verden proklamere at det vi bekjemper er utelukkende det imperialistiske systemet og dets konplotter mot det kinesiske folk. Vi er villige til, på grunnlag av de fem prinsipper (... se foran ...) å diskutere opprettelse av diplomatiske forbindelser med alle utenlandske regjeringer.» (utdrag av tale til den

forberedende komiteen for den nye politiske rådgivende konferansen)

Tilsvarene er sagt av Mao Tsetung flere ganger bl.a. i »Om folkets demokratiske diktatur» (30.6.1949 — før folket i Kina hadde seiret i befrielseskrigen) og igjen i åpnings-talen til Kinas kommunistiske Partis åttende kongress 15.9.1958.

I programmet for Folkerepublikken Kina het det i 1949: »Med alle fremmede regjeringer som bryter sine forbindelser med Kuomintang — de reaksjonæres klikk, og som inntar en vennskapelig holdning til Folkerepublikken Kina, kan Folkerepublikken Kinas sentrale folke-regjering ta opp forhandlinger og opprette diplomatiske forbindelser.»

USA ER TVUNGET TIL Å ENDRE SIN POLITIKK

Vi ser altså at Kina har holdt på den samme politikken, og det nye som skjer lar seg forklare ut fra det. USA derimot er tvunget til å innrømme sine nederlag i Asia — eksempler er Koreakrigen og Vietnamkrigen.

USAs politikk i forhold til Kina har også vært et bittert nederlag for USA. USA prøvde å utsette Kina for en handelsblokkade, men den var for en del år siden nesten alene om. USA ville ikke anerkjenne Folkerepublikken Kina og kjempet hardt imot at Kina skulle få sete i FN.

KINA

STORMAKTSJÅVINISME?

Driver Kina en sjarmoffensiv overfor USA? Har Kina forlatt alle sine ideologiske prinsipper og begynt å drive stormaktspolitikk over hodene på verdens folk?

DEN AMERIKANSKE OPINIONEN FORANDRES

USA har lidd nederlag også på flere andre områder. Dette har ført til at det amerikanske folk mer og mer setter seg i opposisjon til den amerikanske regjering. Et eksempel på dette er freds-bevegelsen i forbindelse med Vietnamkrigen.

OPPSUMMERING

Vi ser altså at Kina har ført sin utenrikspolitikk ut fra de samme marxistiske prinsipper. USA derimot har lidd en rekke nederlag. Konkret kan vi se det på dollarens stadig synkende verdi.

Det er USA som nå etter disse nederlagene er tvunget til å godta Kinas forutsetninger for diplomatisk kontakt. Det er dette som har skjedd og ikke at Kinas utenrikspolitikk er blitt avideologisert eller andre ting.

VIL DU VITE MER OM KINA?

— Det finnes mange bøker om Kina (se deg om på stands i DNS og andre steder). Oktober-bokhandelen har også mye. Om utenrikspolitikk anbefales særlig to hefter Kina-Rapport (svensk). Ta også kontakt med Vennskapssambandet Norge—Kina.